

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Виходить з 1962 р.
№ 15—16 (1001—1002)
П'ЯТНИЦЯ
4
ТРАВНЯ
1990 рік

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ
КИЇВСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНОГО ІНСТИТУТУ

ЗА ОСТАННЄ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

Сьогодні в інституті на шести профілюючих факультетах здійснюється підготовка для будівельного комплексу по 11 основних спеціальностях. Серед них поруч з традиційними з'явилися нові, що відкріті останнім часом і відповідають сучасному рівню розвитку науки і техніки. В їх числі спеціальність «Системи автоматизованого проектування у будівництві», спеціалізації: «Спеціальні зварні конструкції», «Реконструкція будівель і інженерних систем» та ін.

Щороку на стаціонар приймається біля 950 студентів. У зв'язку з переходом підприємств будівельної індустрії на багатозмінну роботу з 1988 р. припинено прийом на вечірнє навчання і збільшено прийом до 450 чоловік на заочнє навчання.

За останні 10 років для народного господарства підготовано 13250 архітекторів і інженерів-будівельників. Крім того, 420 інженерів і архітекторів підготовано для 65 зарубіжних країн.

Відбулися зміни в організації усього процесу: перероблені плани, учбові програми, кількість обов'язкових аудиторних занять зменшена з 36 годин на тиждень до 28 годин на молодших курсах і до 24 годин — на старших. Знайдені ефективні форми проведення самостійної роботи студентів: курсова науково-дослідна робота, хронометраж виробничих операцій, аналіз проектів та ін.

Широкий розвиток одержали нові форми інтеграції науки, навчання і виробництва. Створені 2 учбово-науково-виробничих комплекси на заводі «Буддормаш» і на Житомирському заводі металокопункції. На підприємствах і в проектних організаціях функціонують 15 філіалів випускницьких кафедр, за допомогою яких повніше враховуються запити виробництва.

В інституті проводиться репетиторний екзамен напередодні вступних. При цьому абітурієнту надається право використати хорошу або відмінну оцінку, отриману на репетиторі, як конкурсний під час вступу. В результаті загальний конкурс при вступі на I курс з 1,2% у 1988 році зріс до 2,7% у 1989. Збільшилася у два рази кількість зарахованих медальстів і відмінників технікумі та професійно-технічних училищ.

Інститутом укладено 120 прямих договорів з будівельними організаціями. Найбільшою популярністю тут користуються випускники будівельного, сантехнічного факультетів, у 1988—89 рр. підприємствами і організаціями було перераховано біля 900 тисяч карбованців.

З моменту організації інституту ведучими викладачами написано і видано більше 200 підручників і навчальних посібників для студентів. За останні 10 років видано 72 підручники і посібники з грифами Мінвизу СРСР та УРСР. Багато підручників витримало кілька перевдань і широко відомі у вузах країни.

За останні 10 років в КІБІ розроблено більше 20 ділових ігор і біля 40 інших методів активного навчання. Крім того створений комплекс методів активного навчання для будівельних спеціальностей. Розроблена методика подібних комплексів. Виданий навчальний посібник «Ігрові заняття у будівельному вузі», який став настільною книгою багатьох викладачів, що пройшли підготовку в цій галузі.

Протягом останнього десятиріччя в інституті розгорнута науково-дослідна і учбова робота по охороні навколишнього середовища. До учбових курсів усіх спеціальностей увійшли спеціальні або інтегровані курси по основах екології, охороні навколишнього середовища, раціонального використання природних ресурсів.

Наукові дослідження спрямовані на розробку безвідходних і маловідходних технологій, захист від забруднення трьох частин біосфери. Створені нові наукові колективи — галузева науково-дослідна лабораторія охорони атмосфери, група фізико-хімічних методів очищення води, розширена діяльність існуючих підрозділів — проблема науково-дослідна лабораторія ґрунтознавства, галузева науково-дослідна лабораторія по захисту навколишнього середовища. Загальний обсяг науково-дослідних робіт з виходом на вирішення природоохоронних завдань зріс на десятиріччя до 550 тисяч крб.

ГОВОРЯТЬ ВИПУСКНИКИ

Редакція газети звернулася до випускників КІБІ різних років з пропозицією сказати кілька слів на тему:

1. ТИПОВІ РИСИ СТУДЕНТІВ ВАШОГО ПОКОЛІННЯ.
2. СУЧАСНІ СТУДЕНТИ ВАШИМИ ОЧИМА.
3. НАЙБІЛЬШ ЗНАЧУЩА ПОДІЯ В ЖИТТІ СУСПІЛЬСТВА АБО У ВАШОМУ ОСОБИСТОМУ ЖИТТІ ЗА ОСТАННІЙ ЧАС.

І. О. ПАШКОВ,
студент КІБІ 1938—40 років,
професор кафедри будівельних матеріалів:

1. Я поступив на навчання в КІБІ у 1938 р. Значна частина студентів була на 3—5 років старшою за нас, десятикласників. В середньому підготовка була невисокою, та ми вчилися завзято, свідомо — і це дало свої результати. Випускники КІБІ високо цінувалися в країні як хороші спеціалісти.

2. Із сучасного складу студентів менше половини серйозно ставляться до своїх обов'язків. Багато молодих людей надмірно самовпевнені, вважають, що основне їх завдання — отримати диплом інженера, а значення — це другорядне, не виявляють інтересу до навчання. На жаль, саме через це наш інститут розгубив свій колишній авторитет. Знаємо мірою ми, працівники інституту, винні у тому, що формально ставимося до професійної роботи, не шукаємо «своїх» студентів.

3. Перебудова нашого суспільства, перехід на дорогу демократії, свободи, гласності здійснює величезний вплив на життя вищої школи. Впевнені, що найближчим часом ми зможемо різко

поліпшити якість підготовки інженерів і архітекторів.

П. С. СЕРГІЄНКО,
випускник Вищих інженерних курсів 1957 року,
директор нового готелю «Спорт»:

1. Типовими рисами були працелюбність, цілеспрямованість.
2. Тепер — безтурботність, відсутність горіння у праці.
3. Демократизація. Далеко задоволений — працював у партпараті 13 років — заступником міністра культури.

В. І. РУДИК,
випускник 1963 року, доцент КІБІ:

1. Цілеспрямованість, трудощі, у досягненні своєї мети.
2. Добра інформованість, що відкриває великі можливості для розкриття особистості. Деяка обмеженість і розбурханість у пошуку визначення і досягнення мети.
3. Кроки до демократизації й правової держави, можливість займатися творчою працею.

В. Ф. ГОРГУРАКІ,
випускник 1969 року, головний інженер проекту
Державного проектного інституту № 5
м. Києва:

1. Цілеспрямованість, впевненість у завтрашньому дні. Стереотипи мислення, що був результатом виховання у школі, в армії.

(Закінчення на стор. 4).

ПОДВІЙНЕ СВЯТО

Наближаються дві видатні дати. З нагоди 45-річчя Перемоги в Великій Вітчизняній війні 60-річчя інституту. У зв'язку з цим нам хотілося вгадати тих, хто кував переможу над ворогом, хто сирівав допоміжні створення інституту, його наукової, учбової й виховної бази.

У Київському інженерно-будівельному інституті працюють на цей час 136 ветеранів Великої Вітчизняної війни, 10 ветеранів афганських подій, 30 студентів, що брали участь у цих подіях, понад 300 ветеранів праці, що працюють в інституті десятки років.

Багато з ветеранів війни вросли в інституті від студента до керівників підрозділів, кафедр, професорів та докторів наук.

До них можна віднести учасника громадянської війни В. О. Візира, доц. М. Д. Беспалого, професорів М. Ф. Євстифєєва, І. О. Панькова, Є. Ф. Лисенка, С. О. Слюсаренка.

Велику участь в учбовому процесі, у виховній та науково-дослідницькій роботі беруть ветерани війни О. С. Тронін, В. Д. Попадюк, П. К. Красносельський, Г. А. Саранча, Г. І. Тичина, Є. К. Шидлер, Є. М. Щербаківа, Т. А. Лук'яненко, ветерани праці О. В. Македон, К. З. Адаменко, Н. Г. Русанова, І. Ю. Петренко, Ю. І. Атьков, І. Є. Ландишев, Л. І. Лошакова, О. Ф. Тамбовцев, Р. В. Лабиніна, Г. Я. Поплавська.

В свято 60-річчя КІБІ ми гаряче шануємо пам'ять тих, що брали активну участь у створенні інституту, в учбовій, науковій,

виховній роботі в колективі інституту.

Це директор інституту М. Д. Плекхов, доц. К. Р. Кучеренко, член Академії архітектури проф. М. С. Будніков, член-кореспондент АН УРСР проф. Ю. Д. Соколов, член-кореспондент АН УРСР ректор інституту проф. Ю. О. Ветров, професори В. М. Ярін, М. Д. Жудін, М. О. Гусев, І. А. Кириєнко, А. І. Клевцов, Є. О. Литвиненко, В. Д. Глуховський, доценти П. Є. Вакулик, П. Л. Савич та багато інших.

Іх держання в науці, людяність, ерудиція, вміння працювати, можуть бути прикладом великої армії молоді, що прийшла їм на зміну, що успішно керує, навчає й виховує молоде покоління інженерів-будівельників.

С. СЛЮСАРЕНКО, професор,
Г. ПОПЛАВСЬКА, доцент

На знімку: академіки, доктори наук, професори, завідувачі кафедрами нашого вузу на засіданні Вченої ради: (зліва направо) А. М. Дранников, В. В. Аристовський, Ф. П. Белянкін, І. А. Кириєнко, А. І. Клевцов, В. М. Ярін, Ю. Д. Соколов; на трибуні — І. П. Ситник. Фото 1967—69 рр.

logyart

ПРИМНОЖУЮЧИ СЛАВУ КІБІ

На факультеті міського будівництва є хороша традиція — наприкінці травня початку червня збираються випускники, які відзначають свої ювілейні зустрічі.

В цьому році вони, безумовно, проходять тут на святковому фоні 60-річчя інституту. Кожний ювілей — це ретроспективний аналіз минулого, підрахунок успіхів і невдач, радість зустрічей та гіркота втрат.

Озираючись на те, що пройшло, аналізуючи прожиті, з почуттям великої вдячності згадуються студентські роки, все, що пов'язано з інститутом.

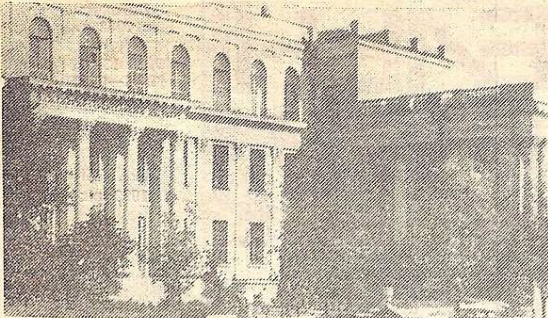
Практично всі випускники зуміли довести своїм ставленням до праці, своїми знаннями, що наш інститут — це такий вищий учбовий заклад, яким може пишатися країна. В різних куточках світу працюють випускники факультету. Багато з них досягли великих творчих успіхів. Так, професор, доктор технічних наук Дьордь Кьосеґфалві очолює Угорський інститут по містобудівництву і Районному плануванню. Випускник 1960 р. Чжоу-Жу-Тао, громадянин КНР, працює головним інженером науково-дослідного і проектного інституту по плануванню міст і селищ в провінції Чжецзян; випускник 1965 р. В. Вилчев у званні полковника очолює транспортний відділ в Управлінні внутрішніх справ в

Софії. Серед випускників факультету хочеться відзначити заступника голови Держбуду УРСР Ю. А. Сарнацького, заступника міністра Мінжиткомунгоспу О. О. Дрона, директора «Діпромосто» А. К. Донця, начальника управління Генплану «Голозківпроєкту» В. М. Михайленка, начальника «Київрембуду» Київського міськвиконкому В. М. Христопова, заст. голови райконкому В. П. Задірайко. Істотний вклад в будівельну науку внесли вихованці факультету: В. В. Здренко, д. т. н. М. А. Янклевич, д. е. н. М. Ф. Тимчук і кілька десятків кандидатів технічних наук, серед яких є і викладачі інституту. Багато також хороших інженерів, керівників виробництва, проєктних майстерень і наукових підрозділів вийшли з стін інституту, факультету міського будівництва.

В ювілейний рік від імені всіх випускників факультету хочеться побажати колективу інституту великих творчих впад в особливо важкій, але благородній і необхідній справі — вихованні нового покоління інженерів-будівельників і архітекторів, що зуміють примножити славу рідного КІБІ.

М. ОСЕТРІН,

декан факультету міського будівництва, випускник вузу.

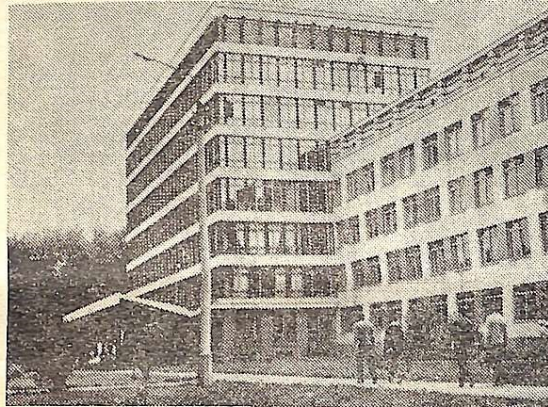
Один з корпусів інституту на проспекті Перемоги у 60-х роках.

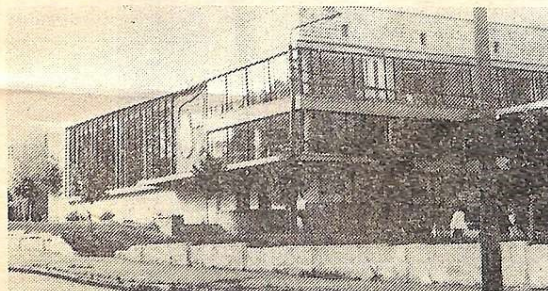
1958 рік... Загальний вигляд Першотравневого масиву, де згодом буде побудовано головний корпус інституту.

Будівництво головного корпусу. У центрі серед студентів ректор КІБІ Ю. О. Ветров. 1963 рік.

А тут проходять наші робочі години...

Актовий зал інституту (вид з боку вул. Клименка). Далі архітектурний корпус.

Я ВДЯЧНИЙ ІНСТИТУТУ

Нашому інституту 60 років — і ми з ним майже ровесники. Я пам'ятаю святкування 25- і 50-річних ювілеїв, що відзначалися дуже широко багатьма будівельниками республіки, випускниками інституту. І зараз в інституті, як і колись, я спостерігаю ту ж молодість, запал, радість життя. Я вдячний тому, що мене життя пов'язало з Київським інженерно-будівельним інститутом, де я одержав освіту, захистив дисертацію на звання кандидата наук.

Протягом всієї своєї трудової діяльності я працював у тісному контакті з моїми викладачами: д. т. н. Г. П. Вогарькич, к. т. н. І. М. Сліваком, А. І. Станіславським, І. М. Побігалою і творчим шкільним колом викладачів: В. В. Левицьким, М. М. Осетріним, С. О. Рейдлом і багатьма іншими. Всі вони завжди були для мене виховними, безкорисливими, товаришески-хорошими порадицями.

Багато й досить цинічно я співробітничав над розробкою генеральних планів міст півдня України з докторами архітектури М. М. Дьоминим, О. Я. Хорголом та Г. О. Фоминим. Вибірчаючи шістьдесятиріччя інституту, я багато всьому колективові великих творчих успіхів на ниві удосконалення і розвитку нашого містобудівництва. **Б. ШАПОВАЛОВ,** Заслужений будівельник УРСР, головний інженер ІВО «Діпромосто», випускник факультету міського будівництва 1958 р.

З Г А Д У Ю...

Дуже люблю я інститут — його суворі будні, його свята... Завжди з великою вдячністю згадую свята, що сповновали нас емоційним зарядом, який допомагав трудитися в будні. Переповнений актовий зал... Святкуємо 35 років Перемоги над фашистською Німеччиною. В залі і студенти, і співробітники. В перших рядах урочисті, з сивиною на скронях ветерани. Зі сцени лунали спогади ректора, професора Юрія Олександровича Ветрова про його солдатські дні, будення; завідуючого кафедрою політичної економії, професора Якова Устиновича Лінійчука, що вивозив Київ... Іх вже нема в живих. Але серед тиші залу (мені здається) і зараз лунають їх голоси. «...Вмирає звук, а тиша все живе»...

Адже великий пам'ятник Великій Перемозі, сподні — це людська пам'ять! Неможливо, щоб наш свята проходили серед пустих залів... **І. ПЕТРЕНКО,** доцент кафедри фізики

інженерно-будівельного і це чуло! Сьогодні у будівництві на жаль, лихоманка. Падають обсяги работ, повільним став технічний прогрес, збільшився розрив між практикою і наукою між світовим рівнем і вітчизняним. Думаю, що КІБІ, його випускники повинні розробити продуктивний комплекс заходів, щоб покращити справу у будівництві, економічно добре їх обґрунтувати, реалізувати їх через уряд УРСР і перетворити наш вуз в один із міжнародних технічних центрів у будівництві. Широ вітаю увесь колектив викладачів, співробітників і студентів з ювілеєм! Бажаю творчих успіхів в роботі і навчанні, здоров'я, щастя! **В. КУЛИКОВ,** випускник МБ 1963 року, головний інженер інституту «Київський стройпроєкт»

СЛІД БАГАТО ЗРОБИТИ

Рідному КІБІ — 60 років. Ми багато зробили за цей час. Чим же вирізняються наші випускники?! Насамперед, на мій погляд, високим професіоналізмом, широкою ерудицією, спортивним фанатизмом, відданістю своїй спеціальності, постійним зв'язком зі своїм вузом, міцною дружбою випускників усіх років, спадкоємністю поколінь випускників. Наші діти ідуть вчитися до Київського

ДЕМОКРАТИЧНИЙ ПОЧАТОК

Деякі події мають приблизні дати — місяць чи рік, деякі — точніші — час, день... Зародження справжнього демократичного початку в стінах архітектурного факультету відомо точно — це 14 квітня 1987 року. Саме тоді на загальнофакультетських зборах, в яких брали участь 161 чоловік, вперше громадськістю був обраний декан факультету. На заміщення цієї посади висунуто 4 чоловік — К. Л. Бірюкович (кафедра архітектурних конструкцій), О. В. Кащенко (кафедра нарисної геометрії), В. З. Ткаленко (кафедра архітектурного проєктування будинків та споруд) та Р. Ш. Урманов (кафедра основ архітектури). Більшість голосів (100 — «за», 59 — «проти») набрав О. В. Кащенко). Олександр Володимирович, висунутий студентами і вперше обраний деканом громадськістю факультету, сьогодні шанований нами усіма. Хто спілкується з ним на ділових засадах, той, мабуть, не покаржиться на нього за якусь безпринципність, закомплексованість, неуважне став-

лення. Все, що має слушну думку, знаходить у декана жвавий відгук, підтримку. Ну, а незадоволені чимось — то вони завжди були і будуть... Добре, що зараз ми маємо справу не з адміністративною одиницею, для якої на першому плані «галочки» у звіті, а з живою Людиною — новою, конструктивно мислячою, завжди готовою увійти у становище студента; що намагається, де можна, уникнути бюрократичних формальностей. Справжній керівник сучасної доби. І це треба цінувати. «Під стать» деканові й працівники факультетського «апарату» (як зараз модно говорити) — Людмила Георгіївна Бачинська, Ренат Шамільович Урманов та інші — люди також нові, прогресивні й принципові. Отже, «адміністративний танDEM» вдалий. Хотілося, щоб він тривав надалі. Щоб поруч із датою народження демократичних паростків на факультеті не з'явилася з часом, через дефіс, — інша дата... **«АРХІТЕКТОН»**

ПРОФСПІАКОВІ АКТИВІСТИ

РАЙСА ВІКТОРІВНА ЛАБІНІНА, інженер кафедри архітектурних конструкторських робіт, малярне та інше. Це за її ініціативою відбулися в Інституті чудові виставки кулінарних виробів, виставки та галуштування, шиття та оформлення робіт, малярне та інше. Вона організовує поворічні ранки та літній відпочинок у піонертаборах нашим дітям.

НАТАЛІЯ ІВАНІВНА СЕДЛЕЦЬКА, доцент кафедри парної геометрії, очолює виробничо-масову комісію профкому, одна із заступників голови профкому. Саме вона — один із ініціаторів та розробників колективного договору, і спільно з комісією контролює хід та виконання прийнятої угоди.

ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ КРИЛОВ, доцент кафедри будівельних машин, багато ідей акценту на розробку і проведення оглядів-конкурсів, за якими в Інституті тепер ведеться

змагання. Копітку роботи в його організації і підбиті підсумки проводить комісія, очолювана В. В. Криловим.

Заслуженою і великою повагою колективу користуються найактивніші члени профкому Р. В. Лабініна, Н. І. Седлецька та В. В. Крилово.

ДО того, що оточує тебе щодня, звикаєш. І вважаєш: так як є — так і має бути. Так — скрізь. Ніколи якимсь випадком мене не примусили тебе по-новому побачити звичне. Нещодавно побували в Інституті науковці з Москви. Як годилося, знайомили гостей з вузом. Вони зажадали біля першої ж меморіальної дошки і зажадали поясненя. Довелося розповісти про давню традицію вшанування вчених, які працювали у нашому вузі. Тоді ж показали ми гостям галерею портретів колишніх ректорів біля залу Вченої ради. А вже тоді посили чергу будівельних факультет, де пам'ятні дошки кілька, до музею Інституту.

Бували у багатьох вузах багатьох країн, але такого вшанування корисних не зустрічали ніде... думали гості.

Довелося розповісти про традицію, яка живе у колективах деяких кафедр — систематично від-

не найбільше одержувала листів з усіх кінців країни... Мені шкода й соромно, що не встигла завітати до Ольги Федорівни, щоб взяти листи до неї зарубіжними вихованців факультету. Не встигла... А скільки в них любові! Й широти, вдячності й пам'яті... До неї. До нас. Бо вона — скривина Людина — уособлювала для багатьох ідеал радянського.

Берегині... Наш інститут багатий на них, хранительок інститутського Дому. Для багатьох з цих інститут став сім'єю, рідною домівкою. У них не було нічого особистого життя. Вони злилися з нашим інститутом, стали його невід'ємною часткою. З нами усіма пов'язали свою долю.

Довго-довго не згасав вогонь у канцелярії інституту, де господарювала Маргарита Іванівна Некрасова. Саме через її руки проходили всі папери, вся документація. Й кожного відвідува-

ла вона зустрічала привітно, з посмішкою, як рідного. Наче саме на тебе вона й чекала, коли ти переступив поріг канцелярії. Ніколи й нікого не обривала ні словом, ні вчинком... Кажуть, що була однолюбною...

Так вже трапилося, що час, коли розпочиналася сесія, був найвигіднішим для Ніни Сергіївни Ельматової з будівельно-технологічного. Кажуть, що за студентів вона вболівала більше, ніж вони за себе. Померла вона — треба ж такому? — в день, коли розпочалася сесія...

У дні, коли зустрічаються різні покоління вихованців інституту, вони обов'язково згадують скромних трудівниць, які були поруч протягом усіх років навчання.

І сьогодні берегині, факультетські теплоберігачки, працюють на кожному факультеті. Працюють на скромних посадах. Працюють з любов'ю до людей. І люди вдячують їм любов'ю.

Г. ОНКОВИЧ, член редакційної ради газети «За будівельні кадри».

БЕРЕГІНІ

вдівати могили ветеранів. Це — святі дні пам'яті для кожного члена колективу.

В музеї інституту гості звернули увагу на картину, де зафіксовано важливу подію в житті вузу — відкриття корпусу архітектурного факультету. На картині всі стояли, вітаючи вшанованіх прапорів вузу. Сидять лише одна дівка.

— Хто ж вона? — запитали наші гості.

— Вона...

Хто ж вона? «Мама факультету». Найрідніша людина для багатьох першій студентів архітектурного — довіреного, повоєнного... Жінка для якої інститут став і домівкою, і рідиною. Ольга Федорівна Сухова. Берегиня... А за посадою, яку займала кільканадцять років, — секретарка факультету.

До неї лінуть думки сотень вихованців факультету. Для неї солідні викладачі назавжди залишилися студентами, як і нове покоління студентської сім'ї. І знала вона кожного по імені чи не з вступних іспитів. І разом з ними крокувала з курсу на курс, з курсу — на курс... Знала про щастя й болі кожного. Саме вона чи

ВІДОМО, що той, «хто не вміє сміятися — це несерйозна людина». Сміх допомагає нам жити, працювати, боротися, дружити. Саме ці благородні цілі спонукають членів редакції сатиричної газети інституту «Дробарка». Вони переконані, що доброзичлива критика, дружнє осміювання недоробок, що є в нашому колективі, допомагають

Після деякої перерви газета стала регулярно виходити з 1978 року. Вона популярна і її люблять не лише в нашому вузі, але й в інших інститутах республіки, на підприємствах міста, звідки до нас неодноразово заходили, щоб набути досвіду роботи. На огляд стінової преси наша газета займає перші місця. Характерна тематична спрямованість кожної

організувати нормальні ділові взаємовідносини з ньому. «Дробарка» розпочала своє життя ще наприкінці сорокових років, одразу після війни, коли інститут ще лише ставав на ноги після важких воєнних років. Вже тоді вона завоювала популярність своєю націленою на поліпшення учбово-виховної роботи в інституті. Активізувалася робота редакції в середині 50-х років, коли газета неодноразово завоювала першість серед сатиричних газет міста і республіки.

Наприклад така, як «Російські народні казки», «Сорочинський ярмарок», «Ще раз про професій», «Ділові ігри», потім «Казки Шехерезади», «Легенди та міфи древньої Греції» ін. Редакція «Дробарки» не лише критикує, але й регулярно сповіщає своїх читачів про результати своїх виступів, що істотно підвищує її значення в колективі. Газета — результат натхненної роботи студентів інституту, в основному архітектурного факультету. Художники «Дро-

випускникам, інженерам, архітекторам, студентам, що брали й беруть активну участь в роботі редакції «Дробарки». Серед них Є. Угрюмов, Є. Катанський, Ю. Худяков, Є. Лішанський, А. Шегера, Ю. Головенко, Т. Штик, Є. Федосенко, А. Кузін, В. Томбак, А. Онщенко і багато інших, що успішно працюють зараз в різноманітних організаціях міста, республіки, країни. **М. ЄВСТИФЕВ**, професор, завідувач кафедрою малюнку і живопису

ЧИ важко бути директором бібліотеки? Чи важко керувати жіночим колективом, цим складним організмом з різноманітними долями, будь-якими характеристиками та темпераментами, часто непередбаченими у своїй поведінці? Думаю, що неважко. Ірина Сергіївна Петровська — наш директор — на своєму місці. Вона уміє підтримати молодь, схвалити нове починання, знайти повний шлях від простого бібліотекаря до директора. Маючи висщу університетську освіту, цим складним організмом з різноманітними долями, будь-якими характеристиками та темпераментами, часто непередбаченими у своїй поведінці? Думаю, що неважко. Ірина Сергіївна Петровська — наш директор — на своєму місці. Вона уміє підтримати молодь, схвалити нове починання, знайти

НАДІЙНА ЛЮДИНА

компромісний вихід із складної ситуації і бути в той же час непершлюю до расхлябаності і недисциплінованості.

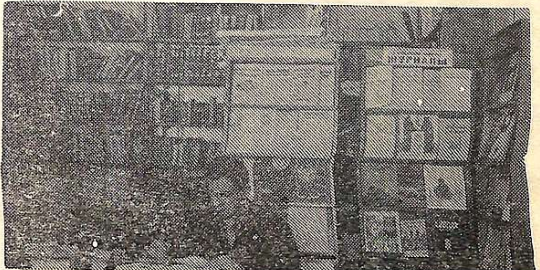
Бібліотека наша нараховує більше мільйона томів і вважається передовим підрозділом з прогресивними методами обслуговування читачів. Бібліотека постійно у пошуку нових форм, нових шляхів роботи, не стороню нових ідей та нововведень. Ці дослідження відбулися завдяки відважності керівниці, її компетентності, знанню і любові до своєї справи.

Ірина Сергіївна прийшла в інститут молодшою дівчиною на посаду бібліотекаря і пройшла

активно проводить життя свої непорушні принципи — правдолюбство, відвертість, вірність. Протягом багатьох років І. С. Петровська обиралася секретарем партійної організації співробітників управління і завжди користувалася авторитетом колективу.

Ірина Сергіївна відноситься до тих людей, про яких говорять, що у них є стержень. З такими людьми добре працювати, тому вони — надійні, і в роботі підтримують і в важкій час не підведуть.

Н. ХИЛОБОЧЕНКО, завідувач відділом обслуговування.

Багато в історії нашого вузу пов'язано з ім'ям його випускника, потім завідувача кафедрою архітектурного проектування **МИКОЛИ ОЛЕКСАНДРОВИЧА ГУСЕВА**. Він і автор проекту спортивного комплексу Інституту, спортивно-оздоровчого табору, житлового будинку для викладачів і співробітників. Також став лауреатом премії Ленінського комсомолу 1979 р. за архітектуру і художньо-монументальне оформлення музею Миколи Острозького на батьківщині письменника в місті Шепетівці. Фото 1940 року.

ЗІ СТОРІНОК АРХІВУ

(науково-дослідна робота КІБІ 40 років тому)

Зараз у періодичі популярні рубрики, в яких йдеться про події та факти, що відбувалися 30, 40, 50 і більше років тому. Пропонуємо вашій увазі витяги із звіту про науково-дослідну роботу інституту за 1950 рік. Порівняйте, співставляйте, робіть висновки.

«За 20 років існування інституту співробітниками кафедр опубліковано біля 600 наукових робіт обсягом до 2500 друкованих аркушів, випущено 10 збірників наукових праць». (Зараз це робиться майже за рік).

«За 20 років інститут виконав різноманітних науково-дослідних, експериментальних та консультативних робіт на суму більше 6 мільйонів карбованців». (У 1989 році інститут виконав науково-дослідних робіт на суму 6,5 мільйона карбованців).

«За 20 років 7 чоловік отримали ступінь доктора наук і 29 — кандидата наук». (У 1989 році захищено 5 докторських і 30 кандидатських дисертацій).

«В період підготовки і святкування 20-ти річного ювілею була проведена наукова сесія. На ній було заслухано 54 доповіді наукових співробітників інституту та представників виробництва. Всього брало участь 480 чоловік. Особливий інтерес викликала доповіді А. В. Добровольського, члена-кореспондента Академії Архитектури СРСР, дійсного члена Академії Архитектури УРСР, вихованця КІБІ та М. С. Буднікова, члена-кореспондента Академії Архитектури УРСР, доцента, кандидата технічних наук».

«Тематичний план держбюджетних науково-дослідних робіт на 1950 рік був затверджений МВО СРСР у кількості 71 теми, обсягом фінансування 33 тисячі карбованців». (У 1989 році — 697 тисяч карбованців).

«Виконано за звітний 1950 рік госпдогвірних науково-дослідних робіт на суму 381 тисяча карбованців». (У 1989 році — 5800 тисяч карбованців).

Відзначаючи 20-ти річний ювілей, було зазначено: «До існуючих недоліків, що гальмують розвиток науково-дослідної діяльності інституту слід віднести:

1. Незабезпеченість достатньою мірою відповідними лабораторними обладнанням лабораторій і майстерень для проведення експериментальних робіт.
 2. Асигнування по держбюджету для проведення науково-дослідних робіт надто недостатні.
 3. Відсутність асигнувань на видавничу роботу інституту позбавляє можливість публікувати завершені науково-дослідні роботи, що мають практичне значення, у вигляді збірника наукових праць, як одного із видів впровадження наукових робіт у народне господарство.
 4. Несвоєчасне затвердження фінансової документації по госпдогвірній тематичі науково-дослідного комплексу».
- Матеріали підготував **Ю. ЧЕТВЕРИКОВ**, заступник керівника НДК. Автор висловлює вдячність доценту В. Корбуту, який зберіг та люб'язно надав звіт НДК КІБІ за 1950 рік

ЗА ОСТАННЄ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

О За останнє десятиріччя в КІБІ відбулися кардинальні зміни в комп'ютеризації навчального процесу і наукових досліджень. Так, у 1980 році в Інституті експлуатувалися три ЕОМ, на одній з яких було робоче місце, обладнане дисплеєм, а дві інших машини працювали в пакетному режимі з використанням перфокарт. Сьогодні ми маємо 91 ЕОМ різноманітних типів, на базі яких обладнано дисплеями більше 130 робочих місць. Серед установлених в Інституті комп'ютерів є ЕС ЕОМ, СМ ЕОМ, а також цілий спектр персональних ЕОМ різноманітних типів. Така обчислювальна база дозволяє опрацьовувати в рік більше 50 годин дисплейного часу кожного студента, а для студентів спеціальностей «АТП», «АСОІ», «САПР» — більше 150 годин.

Василь Олексійович Візер — доцент кафедри будівельних матеріалів, член партії з 1917 року, людина, що пройшла велике трудове життя, захищала Радянську владу. Хороша спадщина від його роботи залишена Інституту у вигляді багатьох керамічних панно, встановлених в різних куточках вузу.

Повдоровляємо

завідуючого кафедрою вищої математики, професора АНАТОЛІЯ ФЕДОРОВИЧА ШЕСТОПАЛА з присвоєнням почесного звання лауреата премії Ради Міністрів СРСР.

Інститут відзначає своє шістдесятиріччя. В ці дні також відзначає 60 років свого існування і кафедра металевих і дерев'яних конструкцій — провідна кафедра в нашому вузі. Вона була організована в 1930 році під час вивчення в галузі будівельної механіки і металевих конструкцій М. Д. Жудіним. Він і очолював її до кінця 1977 року. Перші вчені, що працювали тут, поклали початок українській школі металобудівників. Основними напрямками кафедри в останні роки було розв'язання проблеми розробки металевих конструкцій з мінімальними витратами сталі, а також безметалевих конструкцій з використанням для них клеєної деревини і пластмас. На кафедрі працює і очолював її багато років провідний вчений, Заслужений діяч науки УРСР, лауреат Державної премії СРСР, професор М. А. Жербін. Він є на знімку разом з колегами доцентами Л. І. Кормаковим, В. Л. Тарасен-

ком, С. С. Онисінім у випробувальному залі кафедри. Зараз кафедру очолює Володи-

мир Олександрович Пермяков, кандидат технічних наук, доцент. Незважаючи на молодий вік, його можна назвати ветераном кафедри, тому що працює він вже близько 18 років.

ГОВОРЯТЬ ВИПУСКНИКИ

(Закінчення. Початок на стор. 1)

2. Відсутність закомплексованості й безпосередності. Молодь більше розукта.
3. 1-й З'їзд Рад (1989 р.). Одруження й народження дочки.
О. А. ТКАЧЕНКО, випускник 1969 року, зав. відділом технічного обслуговування ЕОМ інформаційно-екологічного центру:

1. Наївна віра у можливість нашої державно-політичної системи. Тому низька суспільна активність.
2. Запаморочення від права бути сміливим, від

права вибору власного рішення. Політична активність.
3. Головні події ще попереду. За 25 років було все!

В. М. РУДИНСЬКИЙ, випускник 1979 року, завідуючий групою «Хмельницькагропроект» з газифікації населених пунктів сільської місцевості:

1. Працелюбність.
2. Сучасні студенти менш працелюбні й цілеспрямовані.
3. Демократизація й гласність. В особистому житті — робота на об'єктах Вірменії.

Костянтин Родіонович Кучеренко... Багато з нас його добре пам'ятають. Заслужений будівельник УРСР, проректор інституту з наукової роботи, доцент, потім професор кафедри організації та економіки будівництва. Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений кількома орденами і медалями.

На знімку: О. Л. Підгорний та В. Є. Михайленко обговорюють з проректором учбові плани. Фото 1965 року.

ВІД «ФІЗИКІВ» «ДО ЛІРИКІВ»?..

З давніх давен цінувалася і шанувалася в народі благородна професія будівельника. Водночас конкурс абітурієнтів при вступі до будівельних вузів зменшується рік у рік. Що це — випадковість чи закономірність? З таким запитанням ми звернулися до декана будівельного факультету, кандидата технічних наук, доцента Леоніда ТИХОНОВИЧА ШКЕЛЬОВА.

— Різке зниження у молоді цікавості до точних наук при всьому бажанні випадковим не назвеш. — міркує Леонід Тихонович. — Мушу, однак, зауважити, що тривожна тенденція падіння престижу інженерної професії характерна не лише для нашої країни. Наскільки мені відомо, переважа «ліриків» над «фізиками» спостерігається нині скрізь, і терези в їхній спокійній суперечці з кожним днем дедалі сильніше схиляються у бік гуманітаріїв.

— Люди старшого і середнього покоління добре пам'ятають, який неймовірний технічний бум захлеснув країну у 20, 30, а пізніше — і в 50-і роки. Конкурувати тоді в популярності з інженерами могли кіно та льотчики і артисти кіно.

— Ви маєте рацію, хоча само по собі слово «інженер» за всіх часів звучало гордо. Руками будівельників створено все, що так звично оточує нас у повсякденному

житті. Маю на увазі звичайні житлові будинки і адміністративні споруди, театри і музеї, пам'ятники і храми... Зрештою, саме від нас залежить, чи матиме кожна радянська сім'я до 2000 року окрему квартиру.

— І все-таки, випускники середніх шкіл здебільшого не падають бажанням вступати до будівельних інститутів. Чим це пояснити?

— Причин, що відштовхують учнів від нашої професії, багато... До головних відніс би низьку платню науково-технічних працівників і часте використання молодих фахівців на роботах, що не потребують від них високої інженерної кваліфікації. Ну і на решті, суворі умови праці на бу-

дівельних майданчиках. Вони також впливають на вибір юнаків і дівчат найнегативнішим чином.

— Усе це так, але у розв'язанні перелічених Вами проблем уже здається, намітилися позитивні зрушення...
— Справді, заходи, що вживаються урядом, дають нам надію, вселяють оптимізм. Так, у зв'язку з переходом на госпрозрахунок, організаціям стає просто невигідно використовувати інженерів-будівельників не за призначенням. До того ж, завдяки новим методам господарювання, оплата праці на будовах і у проектних інститутах істотно зростає.

Д. ГОРДОН, студент будівельного факультету

ВІДОМА НАУКОВА ШКОЛА

Кафедра технології виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій, яку очолює доктор технічних наук П. В. Кривенко, існує вже близько 20 років. Її створив професор, доктор технічних наук В. Д. Глуховський.

Професором Глуховським і його колегами було створено наукову школу. Дослідження кафедри показали, що розчинні сполучення лужних металів в сполученні із алюмосилікатними системами створюють гідравлічні в'язучі системи — ґрунтоцементи, новостворення в яких є аналогами природних мінералів. Із ґрунту ґрунтоцементних в'язучих лужноземельного складу найбільш вивчені і освоєні промисловістю шлаколузний цемент. Вони утворюють камінь підвищеної щільності і водонепроникності, морозостійкості, стійкості проти хімічно-агресивного середовища і ін. Одержані в'язучі служать основою для шлаколузних бетонів на заповнювачах.

Нові бетони з 60-х років виробляються і використовуються в промисловому, цивільному, шляховому, гідротехнічному, сільськогосподарському і інших видах будівництва, в тому числі збірному і монолітному.

На знімку: студенти під час практичних занять на кафедрі.

Редактор О. ПРИМАК.

«За строительные кадры», орган парткома, ректората, профкома, комитета комсомола Киевского ордена Трудового Красного Знамени инженерно-строительного института издается на украинском языке раз в две недели. Печать высокая. Тираж 1000 экз.

Объем и полоса формата 1 печатный лист. Комната 346. Тел. 272-95-35. ГП ППО «Укрвузполиграф».

замовлення 0800/7.